11 -09- 2026

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-1212-8/26
Бања Лука, 02.09.2026.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, ГИБЛ д.о.о. Бања Лука, бр. - од 13.07.2026. године, заступан по адвокату Алекси Проле из Бања Луке, изјављене на Закључак, бр. 01-1250/26 од 07.07.2026.године, уговорног органа, ЈП Регионална депонија Еко-Деп д.о.о. Бијељина, у поступку јавне набавке, „мониторинг животне средине на депонији Бријесница у Бијељини“, на основу члана 111. став (1) тачка д.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14, 59/22 и 50/24) и члана 230. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ",број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници вијећа, одржаној дана 02.09.2026.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. **Жалба** понуђача, ГИБЛ д.о.о. Бања Лука, бр. - од 13.07.2026. године, изјављене на Закључак, бр. 01-1250/26 од 07.07.2026.године, уговорног органа, ЈП Регионална депонија Еко-Деп д.о.о. Бијељина, **с е у с в а ј а.**
2. **Поништава се** Закључак, бр. 01-1250/26 од 07.07.2026.године уговорног органа, у цијелости, као и све радње проистекле из њега, предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.
3. **Усваја се** захтјев жалиоца за повратак накнаде трошкова покретања жалбеног поступка у износу од 3.000,00 КМ .
4. Усваја се захтјев жалиоца, за накнаду трошкова у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Републике Српске“ бр. 68/05) у износу од 987,19 КМ .
5. Налаже се уговорном органу, да жалиоцу, накнади трошкове жалбеног поступка у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Р.Српске, бр.68/05) из тачке 4. овога рјешења, у року од 8 дана од дана извршности овога Рјешења.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, ЈП Регионална депонија Еко-Деп д.о.о. Бијељина, (у даљем тексту Уговорни орган) је објавила Обавјештење о набавци на порталу јавних набавки под бројем 65-1-2-46-3-4/26 од 25.03.2026.г.у отвореном поступку јавних набавки „мониторинг животне средине на депонији Бријесница у Бијељини“, према тендерској документацији, расписан на основу Одлуке о покретању поступка јавне набавке. незадовољан оспореним актом, жалилц улаже жалбу из следећих разлога:

У жалби жалиоца се истиче:

Жалилац је дана 08.07.2026. године запримио Закључак о одбацивању жалбе уговорног органа "ЕКО-ДЕП" Д.О.О. Бијељина. Побијаним Закључком одбачена је жалба коју је жалилац изјавио на Одлуку о избору најповољнијег понуђача број 01-1087/26 од 18.06.2026. године у поновљеном отвореном поступку јавне набавке услуга Мониторинга животне средине на депонији "Бријесница". Жалба је одбачена због недостатка активне легитимације.

Сматрам да побијани Закључак није у складу са одредбама Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник БиХ", бр. 39/2014, 59/2022 и 50/2024). С обзиром да побијани закључак не садржи конкретне одговоре на разлоге којима се Уговорни орган руководио приликом доношења побијаног закључка, жалилац нема друге могућности него да поново изложи своје аргументе према којима Одлука о избору најповољнијег понуђача број: 01-1087/26 од 18.06.2026. године није у складу са Законом о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ" број 39/14; 59/22 и 50/24) (у даљем тексту: „ЗЈН").

Наиме, жалилац је учествовао у предметном поступку јавне набавке као понуђач. Одлука уговорног органа којом је понуда жалитеља оцијењена као неприхватљива није заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању, нити представља резултат правилне примјене одредаба ЗЈН и тендерске документације. Предметна одлука је донесена уз повреде одредаба ЗЈН и Закона о управном поступку БиХ, на које жалилац као понуђач има право да указује, те из тога разлога жалилац има активну легитимацију за изјављивање предметне жалбе у складу са чланом 97. Закона о јавним набавкама.

У образложењу побијаног закључка уговорни орган наводи на основу извршеног прегледа и оцјене понуде понуђача Грађевински институт д.о.о. Бања Лука, неспорно је утврђено да понуђач у својој понуди није доставио банковну гаранцију за озбиљност понуде која је захтијевана тендерском документацијом. У понуди је достављен празан (непопуњен) образац банкарске гаранције који је у доњем десном углу парафиран и овјерен печатом понуђача, перфориран и увезан јемственикoм са свим другим листовима из понуде у нумерисан бројем 71.

Уговорни орган даље наводи да понуђач Грађевински институт д.о.о. Бања Лука, у својој понуди није доставио документе који су захтјевани тачком 13.3.2. тендерске документације...те је у складу са наведеним, понуда понуђача "Грађевински институт" д.о.о. Бања Лука одбачена као неприхватљива.

Уговорни орган је у Записнику о прегледу и оцјени понуда број 01-1084/26 од 18.06.2026. године неспорно констатовао непотпуност жаличове понуде, те таксативно навео члан 68 став (4) ЗЈН БиХ на основу којег је као уговорни орган дужан одбацити жалиочеву понуду, и то по два основа: јер понуђач у својој понуди није доставио банковну гаранцију за озбиљност понуде нити иједан доказ своје техничке опремљености и оспособљености за извршење уговора.

Сматрамо да је побијани Закључак незаконит због погрешне примјене одредаба ЗЈН БиХ, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те због погрешног закључка уговорног органа да жалилац нема активну легитимацију за изјављивање жалбе.

Наиме, уговорни орган је потпуно погрешно примијенио одредбу члана 97. ЗЈН БиХ, којом је прописано да жалбу може поднијети сваки привредни субјект који има или је имао интерес за додјелу уговора и који учини вјероватним да му је због незаконитог поступања уговорног органа могла бити проузрокована штета.

У конкретном случају није спорно да је жалилац учествовао у предметном поступку јавне набавке, благовремено доставио своју понуду, извршио увид у понуду изабраног понуђача, те у законом прописаном року изјавио жалбу против Одлуке о избору најповољнијег понуђача. Самим тим неспорно је да жалилац има непосредан правни интерес за додјелу предметног уговора, као и да би му доношењем незаконите одлуке могла настати штета у смислу члана 97. Закона о јавним набавкама.

Међутим, умјесто да цијени постојање процесних претпоставки за подношење жалбе, уговорни орган је питање активне легитимације поистовјетио са питањем основаности жалбе. Таквим поступањем институт активне легитимације потпуно је погрешно протумачен и примијењен.

Наиме, из цјелокупног образложења побијаног Закључка произлази да уговорни орган није одлучивао о томе да ли жалилац има интерес за додјелу уговора и да ли је учинио вјероватним могућност настанка штете, већ је извршио поновну оцјену понуде жалитеља и унапријед заузео став да је његова понуда неприхватљива због наводног недостављања банкарске гаранције за озбиљност понуде и појединих доказа техничке и професионалне способности.

Дакле, уговорни орган је под формом одлучивања о процесном питању активне легитимације фактички одлучио о меритуму жалбе, односно поново извршио оцјену законитости понуде жалитеља, иако се ради о потпуно различитим правним питањима.

Постојање или непостојање активне легитимације представља процесну претпоставку за вођење жалбеног поступка, док оцјена законитости понуде представља питање основаности жалбених навода које може бити предмет мериторне одлуке. Изједначавањем ова два правна института уговорни орган је жалиоцу ускратио право да се о његовим жалбеним наводима одлучује у меритуму, чиме је повријеђено његово право на дјелотворну правну заштиту гарантовано одредбама ЗЈН. Посебно је погрешан закључак уговорног

органа да жалилац у својој жалби није навео конкретне чињенице којима би учинио вјероватним незаконитост оспорене одлуке.

Такав закључак је у потпуној супротности са садржајем изјављене жалбе.

Наиме, жалилац је у првом дијелу жалбе детаљно образложио разлоге због којих сматра да је његова понуда незаконито оцијењена као неприхватљива, наводећи да је уговорни орган погрешно интерпретирао достављену документацију, погрешно примијенио одредбе тендерске документације и ЗЈН, те примијенио претјерано формалистички приступ занемарујући садржину и међусобну повезаност достављених доказа. Жалилац је изричито оспорио правилност чињеничних и правних закључака уговорног органа у погледу оцјене његове понуде, наводећи да је доставио сву документацију захтијевану тендерском документацијом и да нису постојали законски разлози да његова понуда буде оцијењена неприхватљивом.

Дакле, потпуно је нетачна тврдња уговорног органа да жалба није садржавала конкретне чињенице нити правне разлоге којима се оспорава законитост донесене одиуке. Поред тога, жалба није била усмјерена искључиво на оспоравање оцјене понуде жалитеија.

Напротив, жалилац је кроз три засебна и детаљно образложена жалбена навода оспорио и законитост понуде изабраног понуђача.

Жалбом је конкретно указано да изабрани понуђач није доказао испуњеност референтног услова у погледу претходно извршених послова мониторинга животне средине, да није доказао да располаже овлаштењима и акредитованим методама за мјерење свих параметара мониторинга квалитета ваздуха прописаних Пројектним задатком, као ни да располаже једном комплетном мјерном станицом која испуњава све захтјеве тендерске документације.

Сви наведени жалбени разлози образложени су конкретним чињеницама, анализом достављене документације, садржајем Пројектног задатка и релевантним одредбама тендерске документације.

Упркос томе, уговорни орган ниједан од тих жалбених навода није мериторно размотрио.

Умјесто тога, закључио је да жалилац нема активну легитимацију, чиме је избјегао испитивање законитости одлуке о избору најповољнијег понуђача.

Такво поступање није у складу са сврхом института правне заштите у поступцима јавних набавки.

Одредбом члана 97. Закона о јавним набавкама није прописана обавеза жалитеља да већ приликом подношења жалбе коначно докаже основаност свих својих навода нити да унапријед докаже да ће његова жалба бити усвојена. Довољно је да учини вјероватним постојање интереса за додјелу уговора и могућност настанка штете због наводног незаконитог поступања уговорног органа.

У конкретном случају тај стандард је неспорно испуњен.

Напротив, уговорни орган је од жалитеља захтијевао знатно виши степен доказивања од онога који закон прописује, практично захтијевајући да већ у фази испитивања процесних претпоставки докаже потпуну основаност своје жалбе.

Такав приступ нема упориште у Закону о јавним набавкама нити одговара сврси института активне легитимације.

Осим тога, погрешан је закључак уговорног органа да је жалитељ био дужан у жалби посебно доказивати гдје се у његовој понуди налази банкарска гаранција или поједини докази техничке способности.

Наиме, управо је предмет жалбеног поступка законитост оцјене понуде жаиноца, односно питање да ли је уговорни орган правилно цијенио садржај достављене документације. Та питања представљају суштину спора између странака и не могу бити разлог за одбацивање жалбе због наводног недостатка активне легитимације.

Прихватањем правног схватања из побијаног Закључка свака жалба којом понуђач оспорава законитост оцјене своје понуде могла би бити одбачена простим понављањем разлога из одлуке уговорног органа, чиме би институт правне заштите изгубио своју сврху, а право понуђача на дјелотворну жалбу било би потпуно обесмишљено.

Из свих наведених разлога произлази да је побијани Закључак донесен погрешном примјеном одредаба Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине, уз погрешно утврђено чињенично стање и погрешан правни закључак о непостојању активне легитимације жалитеља.

Побијани закључак показује да уговорни орган институт активне легитимације користи као процесни механизам за избјегавање мериторне контроле законитости одлуке о избору најповољнијег понуђача. На тај начин питање процесне претпоставке претворено је у одлучивање о основаности жалбе, чиме је жалилац фактички лишен права на дјелотворну правну заштиту које му гарантује Закон о јавним набавкама.

Узимајући у обзир све наведено сматрамо да је побијани Закључак незаконит, те предлажемо да уговорни орган усвоји жалбу, стави ван снаге побијани Закључак, те захтјевамо од уговорног органа да усвоји жалбу од 29.06.2026. године и стави ван снаге Одлуку о избору најповољнијег понуђача број 01-1087/26 од 18.06.2026. године уговорног органа и уговор додијели жалиоцу.

Такође, захтијевамо да уговорни орган у овом случају поступи у складу са чланом 108.став 7. ЗЈН и прослиједи предмет КРЖ ради покретања поступка за повраг уплаћене накнаде по овој жалби, као и по жалби од 29.06.2026. године.

Уколико Уговорни орган не усвоји жалбу, подносилац жалбе захтијева да уговорни орган исту у року од 5 дана прослиједи Канцеларији за разматрање жалби, те предлаже да Канцеларија за разматрање жалби исту усвоји поништи побијани Закључак и да усвоји жалбу од 29.06.2026. године и у цјелости и поништи оспоравану Одлуку о избору најповољнијег понуђача број 01-1087/26 од 18.06.2026. године уговорног органа ЈП

РЕГИОНАЛНА ДЕПОНИЈА "ЕКО-ДЕП" ДОО у поновљеном поступку набавку услуга набавке услуга Мониторинга животне средине на депонији "Бријесница", те предмет врати Уговорном орган на поновни поступак.

Такође захтјевамо и накнаду трошкова заступање и то на име састављања жалбе према наведеном трошковнику, као и на име састављања жалбе од 29.06.2026. године у износу од 987,19 КМ.

Трошковник (адвокатска тарифа АКРС према означеној вриједности)

Тар. број 3 - састав жалбе: 150 бодова x 3 КМ_____ 450,00 КМ

Тар. број 3-увећање 50% (изјављивање правног лијека)___ 225,00 КМ

Тар.број 12-паушална награда 25%_____ 168,75 КМ

ПДВ 17%_____ ___143,44 КМ

Укупно:_____ ___ 987,19 КМ

На изнешену жалбу , Уговорни орган је доставио изјашњење по истој са комплетном документацијом заведено под бројем 01-1342/26 од 17.07.2026.године, а запримљена код овога органа и заведена под бр. ЈН2-02-07-1-1212/26 од 20.07.2026.године.

У Изјашњењу се истиче :

Поводом жалбе понуђача „Грађевински институт" д.о.о. Бања Лука, заступаног по пуномоћнику Алекси Проле, адвокату из Бање Луке, изјављене против Закључка уговорног органа број 01-1250/26 од 07.07.2026. године, уговорни орган даје сљедеће изјашњење:

Уговорни орган у цијелости остаје код разлога наведених у Закључку број 01-1250/26 од 07.07.2026. године, сматрајући да је исти донесен правилном примјеном одредаба Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине и на основу правилно утврђеног чињеничног стања.

Жалилац у својој жалби наводи да му је оспорено право на дјелотворну правну заштиту, сматрајући да је уговорни орган погрешно одбацио његову жалбу због недостатка активне легитимације, те се при томе позива на појединачна рјешења Канцеларије за разматрање жалби Босне и Херцеговине. Уговорни орган не прихвата наведене жалбене наводе.

Чланом 97. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине прописано је да жалбу може поднијети привредни субјект који има или је имао интерес за додјелу уговора о јавној набавци и који учини вјероватним да је у конкретном поступку јавне набавке била или му је могла бити проузрокована штета због незаконитог поступања уговорног органа.

Такође, чланом 102. став (3) Закона прописано је да је у поступку правне заштите жалилац дужан доказати или најмање учинити вјероватним постојање чињеница и разлога који се

односе на његов правни интерес, повреду поступка или погрешну примјену материјалног права.

У конкретном случају жалилац ни у првобитној жалби, нити у жалби изјављеној против Закључка уговорног органа није изнио чињенице нити понудио доказе којима би оспорио одлучне разлоге због којих је његова понуда оцијењена неприхватљивом.

Наиме, из Записника о прегледу и оцјени понуда број 01-1084/26 од 18.06.2026. године неспорно произлази да жалилац:

« није доставио банкарску гаранцију за озбиљност понуде, већ само празан образац банкарске гаранције који није издат од банке нити представља средство обезбјеђења понуде;

* није доставио доказе о техничкој и професионалној способности захтијеване тачком 13.3.2. тендерске документације.

Наведени недостаци представљају разлоге због којих је уговорни орган, у складу са чланом 68. став (4) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине, био обавезан одбацити понуду као неприхватљиву.

Посебно се указује да жалилац ни у једној од својих жалби није тврдио да је банкарска гаранција за озбиљност понуде заиста достављена уз понуду, нити је означио дио понуде у којем се иста налази. Такође, није навео нити доставио било какав доказ којим би оспорио утврђење уговорног органа да у понуди нису достављени докази о техничкој и професионалној способности прописани тендерском документацијом.

Умјесто тога, жалбени наводи своде се на паушалне тврдње да је понуда била правилна и да је уговорни орган погрешно примијенио Закон о јавним набавкама, без навођења конкретних чињеница и доказа који би такве тврдње поткријепили.

У односу на позивање жалитеља на појединачна рјешења Канцеларије за разматрање жалби Босне и Херцеговине, уговорни орган истиче да се свака одлука доноси у односу на конкретно утврђено чињенично стање појединог предмета, те да се појединачне одлуке не могу аутоматски примјењивати на друге поступке јавних набавки уколико чињенично стање није идентично.

Независно од питања активне легитимације, уговорни орган посебно истиче да жалба ни по својој садржини није основана. Чак и уколико би Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине заузела став да жалилац има активну легитимацију за подношење жалбе против Одлуке о избору најповољнијег понуђача, то не мијења чињеницу да је његова понуда законито одбачена као неприхватљива због недостављања банкарске гаранције за озбиљност понуде и недостављања доказа о техничкој и професионалној способности захтијеваних тендерском документацијом, у складу са чланом 68. став (4) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине.

Имајући у виду све наведено, уговорни орган сматра да жалба не садржи нове чињенице нити доказе који би довели у питање законитост Закључка број 01-1250/26 од 07.07.2026. године, нити законитост проведеног поступка јавне набавке.

Предлаже се Канцеларији за разматрање жалби Босне и Херцеговине да жалбу понуђача „Грађевински институт" д.о.о. Бања Лука одбије као неосновану и потврди Закључак уговорног органа број 01- 1250/26 од 07.07.2026. године.

Овај орган је по службеној дужности, прије разматрања жалбе утврђивао допуштеност, благовременост, те да ли је жалба изјављена од овлаштене особе сходно члану 109. став (1.) Закона о јавним набавкама и члану 227. став (1.) Закона о управном поступку. Поред наведеног, овај орган је, прије разматрања жалбе утврђивао испуњеност услова у смису одредбе члана 105. и члана 108. став (3.) Закона о јавним набавкама и утврдио да су испуњени услови за поступање по истој на начин како дефинишу одредбе наведених чланова Закона.

Жалба је основана

Разматрајући све горе наведено, следећи хронолошки догађај и утврђујући чињенице повреде поступка, КРЖ је установио да наводи жалбе у дијелу који се односи на повреду материјалног права, у вођењу процедуралног дијела поступка набавке, су дјелимично тачни.

На основу изнесеног жалбеног навода, те на основу предходне жалбе, изјављене на одлуку о избору најповољнијег понуђача, на коју је уговорни орган донио оспорени закључак, овај орган је мишљења да је начињена процесна грешка од стране уговорног органа јер је жалилац у својој жалби бранио своју квалификацију понуде, тако да исти има активну легитимацију. То значи да уговорни орган мора мериторно одлучити о жалбеним наводима из жалбе на одлуку о избору најповољнијег понуђача, а све то у складу са законским одредбама које регулишу ову област.

Дакле, овај орган је предмет вратио уговорном орган, на поновни поступак о којем ће се исти изјаснити и донијети одговарајућу одлуку.

Сљедом горе наведеног чињеничног стања, КРЖ је у смислу тог донио рјешење као у диспозитиву истог.

Повратуплаћених средстава у износу од 3.000,00 КМ, извршит ће се посебним актом у складу са чланом 108. став 7. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14 од 19.05.2014. године) и чланом 4. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се , поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
Ервин Бибановић, дипл.правник

Достављено:

- Уговорном органу
- жалиоцу
-изабраном понуђачу
- а/а-евиденција

